

2018 ಕ.ತೀ.ವ 1087

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಯಂತ್ ಪಟೇಲ್
ಮತ್ತು
ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎನ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ

ಮೆಸರ್ಸ್ ಜಿಂದಾಲ್ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಆಮಿಟೆಡ್, -ವಿರುಧ್-
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ (ಹಣಕಾಸು ಇಲಾಖೆ) ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿತ*

ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 2003ರ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದೊಂದಿಗೆ
ಓದಲಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳು, 2005ರ 131ನೇ
ನಿಯಮ.

ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬ
ವ್ಯಾಪಾರಿಯೂ ಮಾರಾಟ ಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ
ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು
ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಈ 17(2) ಪ್ರಕರಣವು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ
ಎಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಮುಂಚೆಯೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು
ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲ ಉತ್ತರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ:-

“ಯಾರೇ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ
ಮಾಡುವನಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ
ಮಾಡದೇ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟದ ಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ
ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸಹ

*ಎಸ್‌ಟಿಆರ್‌ಪಿ ಸಂ. 118/2016 ಮತ್ತು ಇತರೆ ದಿನಾಂಕ 10ನೇ ಆಗಸ್ಟ್, 2016.

17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪಬಂಧದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುವಂತೆಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಆದೇಶದ ವಾದದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನಾವು ಸಿದ್ಧ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಗೊಳಿಸಿದ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಭಾಗವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:-

“17. ಭಾಗಶಃ ರಿಯಾಯಿತಿ:- ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುವ ಒಬ್ಬ ನೋಂದಾಯಿತ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು:-

(1) ತೆರಿಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗೊಳಿಸಿದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ

(2) ಮೇಲಿನ (1)ನೇ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾರಾಟಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ತೆರಿಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಅಂತರ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಅಥವಾ ಖರೀದಿಯ ನೇರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರದಂತೆ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ರವಾನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ

(3) ಯಾವುದೇ ಇತರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ ಹೂಡುವಳಿಗಳನ್ನು, (ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟ, ತಯಾರಿಕೆ, ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಅಥವಾ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿ ಬಳಸಿದರೆ,

(4) ಯಾವುದೇ ಸರಕುಗಳು ಅಥವಾ ಹೂಡಿಕೆಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಇಂಧನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಖರೀದಿಸಿದವುಗಳು ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಬಂಧಗಳು ಬರುವಂತಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ,

ಸರಕುಗಳ ಅಂಥ ಮಾರಾಟಗಳು ಮತ್ತು ರವಾನೆಗಳು ಅಥವಾ ಅಂಥ ಉದ್ದೇಶದ ನಡುವೆ ಕಡಿತ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯ ಹಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವರ್ಗೀಕರಣ (ಅಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್)ಗಳನ್ನು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಆಯುಕ್ತನಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನುಮೋದಿಸುವ ವಿಶೇಷ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಮರು ಸಂದಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೇ ಸ್ವತಃ ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯ ಜಮೆಗಾಗಿ ಭಾಗಶಃ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಅನುಮತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದೇಶಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರಿಸಿದೆ. 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳು ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಮಾರಾಟಗಾರರ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಪಬಂಧಿಸಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಅರ್ಜಿದಾರರು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಣೆಯೇ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು (1)ನೇ ಉಪ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳು ಅರ್ಜಿದಾರರು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, (2)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ ಭಾಷೆಯೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಎರಡು ಸಂಭಾವನೀಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯನ್ನಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದನ್ನು “ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಯಾಗಿ” ಎಂದು ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು “(1)ನೇ ಖಂಡಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾರಾಟಗಳು ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು. ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ವಿವಾದಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಅಂತರರಾಜ್ಯ ವಾಣಿಜ್ಯದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಖರೀದಿಗೆ ನೇರ ಪರಿಣಾಮವಾಗದಂತೆ ರವಾನೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಸದರಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೇಲೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಅಂತರರಾಜ್ಯ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು, ಖರೀದಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಗಾರ ರವಾನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವುದನ್ನು, 17(2) ಪ್ರಕರಣವು ಅವನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುವಂತೆ, ಈ ಎರಡು ಸಂಭಾವನೀಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳು ವ್ಯಾಪಾರೀ ಮಾರಾಟದ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸಲು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ (1)ನೇ ಉಪಬಂಧದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ಸರಕುಗಳ ರವಾನೆಗಳು ಮಾರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಎರಡು ಸಂಭಾವನೀಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲವು “ಅಥವಾ” ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದೆ. ಅದನ್ನು “ಮತ್ತು” ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಮುಂದುವರೆದು, (1)ನೇ ಉಪಬಂಧದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾರಾಟಗಳಿಗಾಗಿ (1)ನೇ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು “ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿ” ಎಂಬುದನ್ನು ಉಪಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಷರತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಸಂಬಂಧಿಸಬಾರದು. ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೂ ಈ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ 17(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. (1)ನೇ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ (2)ನೇ ಉಪಬಂಧವಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಾಗಿ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ (2)ನೇ ಉಪಬಂಧವು ತಡ್ಡಿರುತ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಅದು ಮಾರಾಟ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸಲು (2)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ ಅನಂತರದ ಭಾಗದೊಂದಿಗೆ ಮಾರಾಟಗಾರ ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಈ (2)ನೇ ಉಪಬಂಧವು ಅನ್ವಯವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಅರ್ಜಿದಾರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ವಿವಾದವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಅರ್ಜಿದಾರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ

ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ವಿವಾದವು ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಭಾಗಶಃ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು 17(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣದಿಂದ ಯಾವುದೇ ದೋಷವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ಈ.ಆರ್. ಇಂದ್ರಕುಮಾರ್, ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ವಾಣಿ . ಹೆಚ್ - ವಕೀಲರು
ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ಟಿ.ಕೆ. ವೇದಮೂರ್ತಿ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರು

ಆಜ್ಞೆ

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಜಯಂತ್ ಪಟೇಲ್:

ಈ ಅರ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ಅರ್ಜಿದಾರ-ತೆರಿಗೆದಾರನು ಈ ಅರ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ವಿವಿಧ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಹಾ ಹಾಗೂ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ನಾವು ಈ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಗಣನೆ ಸಲುವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ ಅದೆಂದರೆ:

“ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 2003ರ (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ “ಕ-ವ್ಯಾಟ್ ಅಧಿನಿಯಮ”) 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಓದಿಕೊಳ್ಳಲಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ 131ನೇ ನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಅರ್ಜಿದಾರನ ಭಾಗಶಃ ರಿಯಾಯಿತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಅನ್ವಯಿಸಬಾರದೆ?”

3. ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಹಾಜರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಈ.ಆರ್. ಇಂದ್ರಕುಮಾರ್ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ವಾಣಿ .ಹೆಚ್ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಹಾಜರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಕೆ. ವೇದಮೂರ್ತಿ ಮಾನ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರು ಇವರ ವಾದಗಳನ್ನು ನಾವು ಆಲಿಸಿದ್ದೇವೆ.

4. ಭಾಗಶಃ ರಿಯಾಯಿತಿಗಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆಯ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಪೂರೈಸಬೇಕು, ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನೆಯದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಸಹ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಷರತ್ತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಜಿದಾರರು ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವವರೊಂದಿಗೆ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನಿವೇದಿಸುತ್ತಾ, ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳ ಗೈರು ಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ, 17ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಜಿದಾರರು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಅವರು 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಯಾವುದೇ ವಿನಾಯಿತಿ ಒಳಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು 17ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿರುವರು.

5. ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳು 2005 (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಕ-ವ್ಯಾಟ್ ನಿಯಮಗಳು)ರ 131ನೇ ನಿಯಮದ ಪರಿಭಾಷೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಮೇಲಿನ ಷರತ್ತುಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ನಿವೇದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ, ತೆರಿಗೆ

ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟದ ಮೇಲೆ ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ (3)ನೇ ಉಪ ನಿಯಮ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ, 17(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣವು ಸದರಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು, ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು.

6. ಅಂತೆಯೇ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ-ಇಲಾಖೆಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರು ಹಾಜರಾಗಿರುವರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅರ್ಜಿದಾರರು ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಎತ್ತಲಾದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಾದದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವರು. ಅವರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಯಾವುದೇ ವಾಸ್ತವ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅದು ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಗಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಆ ಯಾವುದೇ ರಿಯಾಯಿತಿ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳನ್ನು 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಅರ್ಜಿದಾರರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುವರು.

7. ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾದದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನಾವು ಸಿದ್ಧ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಗೊಳಿಸಿದ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಭಾಗವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:-

“17. ಭಾಗಶಃ ರಿಯಾಯಿತಿ:- ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು
ಕಡಿತಗೊಳಿಸುವ ಒಬ್ಬ ನೋಂದಾಯಿತ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು:-

(1) ತೆರಿಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗೊಳಿಸಿದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ

(2) ಮೇಲಿನ (1)ನೇ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾರಾಟಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ತೆರಿಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಅಂತರ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಅಥವಾ ಖರೀದಿಯ ನೇರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರದಂತೆ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ರವಾನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ

(3) ಯಾವುದೇ ಇತರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ ಹೂಡುವಳಿಗಳನ್ನು, (ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟ, ತಯಾರಿಕೆ, ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಅಥವಾ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿ ಬಳಸಿದರೆ, (4) ಯಾವುದೇ ಸರಕುಗಳು ಅಥವಾ ಹೂಡಿಕೆಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಇಂಧನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಖರೀದಿಸಿದವುಗಳು ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಖಂಡಗಳು ಬರುವಂತಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ,

ಸರಕುಗಳ ಅಂಥ ಮಾರಾಟಗಳು ಮತ್ತು ರವಾನೆಗಳು ಅಥವಾ ಅಂಥ ಉದ್ದೇಶದ ನಡುವೆ ಕಡಿತ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯ ಹಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವರ್ಗೀಕರಣ (ಅಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್)ಗಳನ್ನು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಆಯುಕ್ತನಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನುಮೋದಿಸುವ ವಿಶೇಷ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು

ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಹೂಡುವಳಿ
ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಮರು ಸಂದಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೇ ಸ್ವತಃ ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯ ಜಮೆಗಾಗಿ ಭಾಗಶಃ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಅನುಮತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದೇಶಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರಿಸಿದೆ. 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳು ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಮಾರಾಟಗಾರರ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಉಪಬಂಧಿಸಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಅರ್ಜಿದಾರರು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಣೆಯೇ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು (1)ನೇ ಉಪ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳು ಅರ್ಜಿದಾರರು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, (2)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ ಭಾಷೆಯೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಎರಡು ಸಂಭವನೀಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯನ್ನಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದನ್ನು “ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿ” ಎಂದು ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು (1)ನೇ ಖಂಡಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾರಾಟಗಳು ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು. ರಾಜ್ಯ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ವಿವಾದಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಅಂತರರಾಜ್ಯ ವಾಣಿಜ್ಯದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಖರೀದಿಗೆ ನೇರ ಪರಿಣಾಮವಾಗದಂತೆ ರವಾನೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಸದರಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೇಲೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಅಂತರರಾಜ್ಯ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು, ಖರೀದಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಗಾರ ರವಾನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವುದನ್ನು, 17(2) ಪ್ರಕರಣವು ಅವನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುವಂತೆ,

ಈ ಎರಡು ಸಂಭವನೀಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳು ವ್ಯಾಪಾರೀ ಮಾರಾಟದ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸಲು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ (1)ನೇ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ಸರಕುಗಳ ರವಾನೆಗಳು ಮಾರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಎರಡು ಸಂಭವನೀಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲವು “ಅಥವಾ” ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದೆ. ಅದನ್ನು “ಮತ್ತು” ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಮುಂದುವರೆದು, (1)ನೇ ಉಪಖಂಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾರಾಟಗಳಿಗಾಗಿ (1)ನೇ ಉಪಖಂಡವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು “ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿ” ಎಂಬುದನ್ನು ಉಪಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಷರತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಸಂಬಂಧಿಸಬಾರದು. ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೂ ಈ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ 17(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. (1)ನೇ ಉಪಖಂಡವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ (2)ನೇ ಉಪಖಂಡವಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಾಗಿ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ (2)ನೇ ಉಪಖಂಡವು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಅದು ಮಾರಾಟ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸಲು (2)ನೇ ಉಪಪ್ರಕರಣದ ಅನಂತರದ ಭಾಗದೊಂದಿಗೆ ಮಾರಾಟಗಾರ ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಈ (2)ನೇ ಉಪಖಂಡವು ಅನ್ವಯವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಅರ್ಜಿದಾರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ವಿವಾದವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಅರ್ಜಿದಾರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ

ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ವಿವಾದವು ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣ, ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಭಾಗಶಃ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು 17(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣದಂತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣದಿಂದ ಯಾವುದೇ ದೋಷವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

8. 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅನಂತರದ ಭಾಗದ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳು ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟದ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು 131ನೇ ನಿಯಮದ (3)ನೇ ಉಪನಿಯಮವನ್ನು 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅರ್ಥಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ “ನಿಯಮಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು” ಎಂಬ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿರುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳಂತೆಯೇ ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಆ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂತೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಹಂತದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಒಂದನೇ ಕಾರಣ, ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರುವುದಕ್ಕೆ ನಿಯಮಗಳು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇಯದು, ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಕರಣದ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ ಓದಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಪ್ರಕರಣದ ಪರಿಣಾಮವು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇಯದು, ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ 131ನೇ ನಿಯಮದ (3)ನೇ ಉಪನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಯಾವುದೇ ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳು ಮಾರಾಟ ಮಾಡದಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅಂಕಿಅಂಶದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೂಡುವಳಿ ತೆರಿಗೆಯು ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು 17ನೇ

ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪಖಂಡವು ಉಪಬಂಧಿಸಿದ ಎರಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಭವನೀಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕರ್ನಾಟಕ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳ 131ನೇ ನಿಯಮದ (3)ನೇ ಉಪನಿಯಮವು ಅದನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಸದರಿ ವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

9. ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೂ ಮಾರಾಟ ಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಈ 17(2) ಪ್ರಕರಣವು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಮುಂಚೆಯೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ:-

“ಯಾರೇ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವನಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಂಡ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡದೇ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟದ ಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ಯಥಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸಹ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪಖಂಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುವಂತೆಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

10. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರಣವು 17ನೇ ಪ್ರಕರಣ ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿನ 131ನೇ ನಿಯಮಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಯಾವುದೇ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಅದು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪನ್ನು ಎಸಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

11. 131ನೇ ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೇಲೆ, ಹೇಳಲಾದ ವಸಗಿದ ತಪ್ಪು ಅದು ಆ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಪರಿಮಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಅರ್ಜಿಯ ಸಂಗತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಹೊರಗೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ.

12. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಗಳು ಕಾನೂನಿನ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.
